

Noli esse amicus homini iracundo: neq; ambules cū viro furioso: ne forte discas sententias eius: et sumas scandalū anime tue. Noli esse cū hijs qui defigunt manus suas: et qui vadēs se offerunt pro debitis. Si enī nō habes unde restituas: quid cause est ut tollas opimētū de cubili tuo? Ne trasgrediaris finios antiquos: quos posuerunt patres tui. Vidisti virū velocē i opere suo: corā regibz habitare: nec ēit aīe ignobile?

Quādo sedis ut comedis? **xxiiij** cū princeps diligenter attende q̄ sit appōita ante faciem tuā: et statuē cultū in gutture tuo: si tamen habes in potestate animā tuā. Ne desideres de cibis eius: i quo est panis mendacij. Noli laborare ut dicas: sed prudētie tue pone modū. Ne erigas oculos tuos ad opes quas nō potes habere: quia faciet sibi pēnas quasi aquile: et volabunt in celū. Ne comedas cū homine inuidio: et ne desideres cibos ei: qm̄ i similitudinē arioli et cōditoris estimat qd̄ ignorat. Comede et bibe dicit tibi: et mens eius non est tecū. Libos quos comedas euomes: et perdes pulcros sermones tuos. In auribus insipientiū ne loquaris: q̄a despiciēt doctrinā eloquij tui. Ne attingas parvulorū teminos: et agrū pupillorū ne introcas. Propinquus enī illorū fortis est: et ipse iudicabit de ea et causā illorū. Ingredias ad doctrinā cor tui: et aures tue ad verba scientie. Noli subtrahere a puero disciplinā: si enī peccaverit cū virga: nō morietur. Tu virga punitur: et animā eius de inferno liberabis. Fili mi si sapiens fuerit animus tuus gaudebit tecū cor meū: et reultabunt renes mei cū locuta fuerint verba labia tua. Nō emulet cor tuū piores: sed in

timore dñi esto tota die: quia habebis spem in novissimo: et p̄stulatio tua nō auferetur. Audi fili mi et esto sapiens: et dirige in viā animū tuū. Noli esse in convivijs potatorum: nec in comellationibus eorum qui carnes ad vescendū confecti: quia vacantes potibz et dantes simbola cōsumuntur: et vestiet pannis dormitatio. Audi patrem tuū qui genuit te: et ne cōtemnas cū senuerit mater tua. Veritate enī: et noli videri sapientiā et doctrinā et intelligentiā. Exultat gaudio p̄ iusti: qui sapientiē genuit letabit i eo. Gaudeat pater tuus et mater tua: et reultet qui genuit te. Prebe fili mi cor tuum michi: et oculi tui vias meas custodiant. Fovea enī profunda est mentis: et putais angustus aliena. Insidiat in viā quasi laro: et quos incautos inueniet inuētiat. Cui ve cui? patri re: cui rix: cui fovea: cui sine causa vulnera: cui suffragio oculos: Nōne hijs qui cōmorant i vino et stant calicibz epotadis: ne inuearis vinū quādo flauescit: cū splēduerit i viro color ei? Ingrediet blāde et in novissimo mordebit ut coluber: et sicut regulus venena diffundet. Oculi tui videbūt reprobos: et cor tuū loquitur p̄uersa. Et eris sicut dormiens in medio mari: et quasi sopitus gubernator amisso dano: et dices. Videraunt me sed nō dolui: et exierit me: et ego nō sensi. Quādo euigilabo: et rursus vinā reperiā?

Ne amuleis viros **xxv** malos nec desideres esse cū eis: quia rapinas meditat̄ mens eorū: et fraudes labia eorū locūtur. Sapiētia edificabit domū: et prudentia roborabitur. In doctrina replebunt cellaria: unius substantia p̄iosa et pulcherrima.

Hic sapiens fortis est et vir doctus robustus et validus: quia cū disposita sunt initia bellū: et erit salus ubi mītra cōsilia sunt. Ecce stulto sapientia: in porta nō aperiet os suū. Qui cogitat mala facere: stultus vocabit. Cogitatio stulti peccatū ē: et abominatio hominū detestator. Si despraveris lapsum in die angustie: imminuet fortitudo tua. Erue eos qui ducuntur ad mortē: et qui trahunt ad interitū liberare ne cesses. Si dixeris vires nō supererunt: qui insipidos est cordis ipse intelligit et seuacore aīe tue nichil fallit: reddetq; homini iuxta opera sua. Comede fili mi mel q̄a bonū ē: et lauū dulcissimū gutturi tuo. Sic et doctrina sapientie anime tue: quā cū inuenieris habebis in novissimo spem: et spes tua non peribit. Ne insidieris et q̄ras impietatem in domo iusti: neq; vastes requiem eius. Deprecis enī in die cader iustus et relinquet: impij autē corruēt in malum. Cū ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina ei ne reultet cor tuū: ne forte videat dominus et displiceat ei: et auferat ab eo iram suā. Ne contendas cū pessimis: nec emuleris impios: quoniam nō habet futurorū spē mali: et lucerna impiorū cōtingetur. Tunc dñm fili mi et regē: et cū decedentibus nō cōmiseris. Quoniam repente conlurget p̄ditio eorū: et ruinam utriusq; quis nouit. Per q̄ sapiētibz. Cognoscere psonā in iudicio nō est bonum. Qui dicunt impio iust? es: maledictis p̄p̄r: et detestabunt eos tribus. Qui arguit cū laudabuntur: et super eos veniet benedictio. Labia deosculabit: q̄ recta verba rñit. Prepara foris opus tuū: et diligēter regere agrū tuū: et postea edifices domum tuam. Ne sis relictus

frustra contra proximiū tuū: ne laetas quēq; labijs tuis. Ne dicas quomō fecit michi sic facia ei: et reddā unicui q̄ scdm̄ opus suū. Per agrū hominis pigri nāstui: et per vineā viri stulti. Et ecce totū repleuerāt viti: et operuerāt sup̄ficiē eius spine: et maceria lapidū destructa erat. Quod cū vidisset p̄p̄r suū in corde meo: et exemplo didici discipulinam. Usquequo piger dormies: usquequo de somno cōsurgēs: parū in quā dormies: modicū dormitabis: paucillū man? cōsures ut quiescas et veniet tibi quasi nictor egestas tua: et medicas q̄si vir armat. **Per quoq; parabole salomonis q̄s tūstulerūt viri ezechie regis iuda. xxvi**

Gloria dei est celare verbū: et glā regū inuestigare secretū. Cū stultū et terra deorū: et cor regū inscrutabile. Aufer rubiginē de argento: et egrediet vas purissimū. Aufer impietate de vultu regis: et firmabit iusticia thronū ei. Ne gloriatus appareas corā rege: et in loco magnorū ne steteris. Meli? est enī ut dica tibi ascende huc: q̄ ut humiliaris corā principe. Que vident oculi tui ne p̄feras in iurgio cito: ne postea euēdare nō possis cum dehonestaueis amicu tuū. Causam tuā trada cū amico tuo: et secretū retrahito ne reueles: ne forte insultet tibi cū audierit: et reprobrare nō cesset. Grā et amicitia liberat: quas tibi serua ne reprobrabilis fias. Mala aurea in lectis argēis: qui loquit̄ verbū i tpe suo. Inauris aurea et margarita fulgens: qui arguit sapientiē et aurē obediētiē. Sicut fig? muis i die mellis: ita legat? fidelis ei qui miscet eum: animam ipsius requiescere facit. Rubes et ventus et pluuie nō sequentes: